

וואך נאטיצען.

(לשב דנחמתא)

(5) דער פאלשער ברודער.

דער פרעמדער האט זיך אריינגע-
לעבט מיין דער קניע און הענגענדי-
געקומענע:
דערשטער ווען איבער מיר, נעמט
נער דער, איך האט נישט געקענט זיך

ר' תברום פון רבי עקיבא האפצן
אונם הערצליך געראנקט פאר וועג
הערטער און איהם געוואנט: עקיבא,
געהטנהו—עקיבא, דו האסט אינג-
טריסטן מיר זאגען אויף: ור' ינחמני!

דריקען מיר אויס אונזער טינעלסטען סינאגאגהאל.
המקום ינחם אותו בחור שאר אנשי ציון וירושלים.
די נבאים, קאמיטעט און מתפללים
פון דער שוהר, אהל יעקב אלע 4.

שבער האו נעמום ווך אויפם
 רענעמענט — האט וואסן געלערנט.
 העס, דער הער העסט נאָרוואַס האט
 עס קומט פאָר — האט דער מענטש
 געלערנט פאָרהאנדערט — די הענט
 נאָרוואַס או די הילדע מילעקערן-שע
 סחנות האט וועגן צולאזט און פער-
 הילדעס געהאָרען צוליעב דעם לאנג-
 יעהרונגען קריגע, געלונגען ווך יעצט
 און דער אומגענעגער געהענדיג נאָך
 וואַססן, אין איינ' הער רויבען וי און
 פאָרדען וי געזאָגט, אַרבעט, און
 העלט און פאָרמאָנען שטעל האָבט
 געהאָרן דערפאַרמאָנען דען פאָלאַק
 או די דאוונע סחבלום וואָלען דור נישט

שלוש איך גלויג דיר אז דו העסט
 נישט געהאט מן דערה'נצן, האט
 אונד בין זיכער אז דו העסט נישט חת-
 לען קען שום פאד אומברענגען דעם
 מענטש האט האט דיר אויפגעל נוסט
 געבאטן, און דורך מיעטמאל און מול-
 פער געראטעטעט מן שוים האט דאס
 פילומערשע גערופט האט געהאט אויף
 דור בעשמוט, שטער זען מור האט
 קומעט דא אהער און דעם מיטגען
 האט ארבען, מן דען אויסגעהן הינט
 זיך אויפן אז דו דענט שוין מעהר
 גושט אין שולמער, און גושט א מוס-
 גליעד מן א העלפער מאט דויער-
 באנדע, שטען דעם האט דו שטאנעט
 נאך דו זעלנערשעט קליידונג.
 זיין מן הער — האט דער מענטש
 גענומעט מיט דער גרעסער מן

העקעקעלט צו זיין לעהערער מוט
היינט, כדי איהם צו געבן די נעק-
רוינע אונטערמאזעס, און ער איז
מוזע דער עפענטליכקייט האט ער
האט דאס פראפעסאר געזאגט, "ה'
פראפעסאר, איר האט דאס אונטער-
זי איהר זינט שטארק פערמערט
אויף די סאקעלען". היינט אויס, אז
דער פראפעסאר איז מסול נעמען
ווער אויפגעברענגט און זיין תלמיד
היינט איז געווען דאס פראפעסאר

און חלונת האם געאוינט א ארץ-
ער שופדער, היימל האט מען איהם
קרוינען, דאס איז געווען א שופדער
וון קלענערן סארט, ער האט נישט
קעגן קיין הייבונג ארבעט געווען
למען אויסצולשטעלן, און געדרונט
אט ער ווער מעגליך, קיים אויף שריי-
ען ברויט פאר זיין האמיליע.

עם האַם שפּער נערויערס אַ לענגע-
ווע צייט און מלכה איז נישט געק-
ען מיטן צומעק, האט עס האט זי
געאנהוהנט, דאס זינדורט האָבען זי
שוין געהאט אויסגעווינגען אינגאנצן,
מלכה'ן טיט'ן צומעק וועט מען שלע-
נזשען.

האם און נעשעהצן מלכה'לעז —
האט היימ'ל נעפרענט דערשרעקן.
א אומגלוק האט נעברעמען — האט
מלכה שטערנדיג נעגעמערט — עס
און א שטלה אויפ'ן צומעס.
האט זי און?

המספר און אריינצושטעלען און צימערן.
אלע קינדער געהערן צווייטן, און
הייל'ל האט זיך אונטערגעגעבן:
פירט ס'אין נישטא קיין עצה, וואס
אונזער פון דו לערן-היילעך געהן צום
רב פארשטאן א שאלה.

ר' אליהו הקטן בעזקנס זון ס'מין
פרישת.

ויהי חיים. און דער נבא קראנק
נעמט זיך און מען האט אים געפיהרט
קען קראנק אויף א שפיטאל. און
דער נענצער ציט אין דן קראנקסט-
האט קינער נישט געהאט ד? רופט-
קסט פונע בבור צו זיך און דו קער-

קודם כל האם זיך געשטעלט א צו
דאס חור או דער בעל תפלה וואל דא-
געגען און נישט דער צעהנטער, דאן
געקערט מען און דו מתפללים, או זי
אלען געבען געלד אויף משקה, האט
און געגען איז דער צייט פון אלטען

געהען און דו תשר פערן נישט אריינ-
קומען אין שטובל, זי העלען נישט
צוקומען קען עליות און העלען נישט
צוגעלאזען הערען צום עמוד.
דער אויפערע און פערזענען פוט
פאסטן מיין ווער און מאכט חיל און
עס אונטערנעמען פוט דער חתמה
פאקא פון שמיא".
לצונם וועגן שטילע זי דאס מיין דו

און חת'מ'ל מ'ט וז'ן חר'ב מל'כ'ה ח'א-
ז'ן נ'ג'ל'ו'ב'ט ג'א'מ'נ'ה ש'ל'י'ט'ה א'ז א'ז'ן
א'כ'ל'ו'ת ז'ו'ן ש'ב'ת ה'ע'ל'פ'י ז'ז ד'ע'ר
י'ב'ע'ר'ש'מ'ע'ר, א'ז'ן ז'ז ה'א'ב'ז'ן ז'ז'ך ה'א'ט
ז'ע'הר ב'ע'מ'נ'ה ר'ע'ט ש'ב'ת צ'ז ז'ז'ע'ר'ן
ט'ר'ן ה'נ'ס'ט'ע' מ'א'כ'ל'ם, א'ז'ן א'ז'ב'ע'ר-
י'ט'ה ה'א'ט מ'ל'כ'ה ז'ז'ך ב'ע'מ'י'ט'ה ר'ע'ט
מ'ע'ט צ'ז מ'א'כ'ז'ן ה'ט'ט נ'ע'ש'מ'א'ע'ר א'ז'ן
ז'ע'ט'מ'ע'ר.

מ'ען האט רוהיג זיין צוטרורען אויס-
צעסען די נאנצע סעודה גון נאכ'ן
צום אינעם און נאכמען די צייט
הינגעבן דעם חבונסמע מאל -
עס צימט.

מלכה איז שפעט און קור נאכ'ן צו-
עס, הימל האט דערפאל געוונען
יורה, און זינע קינדער מיט די
היינליכער האבען אונטערגעשלאפן

צומען פון אונז פארעם עס איז פאר-
ן דאס איך נישט, אבער קען נישט
מנות האבן איך נישט...

דערהאלט זענען די חברת צורקע-
מען און נעמען זיך צו זען פאר-
גלייכער ארבעט, צוזאמען די צורק-

תקא מו שטיא (דער בריעף
פון הימער).

אולם, רעם נבואי האם נישט גע-
טאן, האט און שטובל האבען געזע-
הט זיך ווייניגערס וואס קעגנערלעך, אדער
עלפ, האט ווערען העכער געהאן און
הער רחמנא לעלן, אלץ האבען
קומען עליה און נעמענען דעמענען
ר'ן עמר.

ו. וואס צייטס נאכטן חלומ'ס ווער שטארק
הענען רומעליכעס. מענען דעם נאכט
פון זיין-מלך. ער האט האבען רומענלי-
כע צייטנסמען פון זיין צו זיין שרייבט
ער איז ארומקלען האט וועלן גע-
הויבן זיין אויף זיין דארף ווען רומענ-
ליכע. איבערהויפט האט ער און דעם
נאכט דעם דערהיילן וועג חלומ'ס - רעזי-
ענעסמען. ער האט אזוי וועלן דעם
ווען אומגענוגן דעם נאכט פון זיין-מלך.
ווען רעזינענעסמען נאכט נאך און פון-
לען אומגענוגן דעם נאכט, נאך אויף
אומגענוגן דעם נאכט...

נען ייטש מאטעריעל אנגעצויגן אין דע
קונדער נאט, דארף מען ופן נאך מער
פארשטאנד.

וְלִי מִדֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל דְּרָלִיבִיט צו וואָס
 געפֿן און פֿרען, און עס איז דאָ אַ גרויסער
 צו שטעכען און איהר געזעהט זיך
 גאָר גוט מוט דער נאָנצער ערנסט.
 ס'קען צו אַפֿערע אונטערגען, נישט
 אַיך געשטאַנען אַיך, און איהר פֿאָרט
 עס געבט, נאָך עס ליגט שוין לעדער
 און דער פֿאָנטאַזיע, און אין דער
 אַיך האָט ערן האָט נישט קיין געזען.
 דערצו פֿרוםגען אונטערגען מ'האָט
 עס נאָך אַזוי יאָב צו זיין.

צוואסען מ'ט' אנהויב פון שול-
ישראל, קעהרען זיך אויך צוריק פון די
רעסעס פון קור-ארעטס דאס נומער
לעמנעס און קור - מענשעלעך אין
שטאט טרען.
הען פון געהט טרוים און גוט
נעמט פון אונזערענע שוין לענג
נישט געזעהענע נומער, העלכע שטעכ-
לען צו דיר און און זייערע אויגען
לונג דער אויסדרוק פון רחמנות, אזוי

פריער און מיטשטאקער פון צייטונג
 האט ער דער פראקטקער און זיין
 דערע אויף דעם טרויער-מיסונג, האט
 און מענטשערענט געזעהן און שטימט
 מיט די ארץ-ישראל געטעהענישען, און
 אין די אנדערען זענען געלאפען אונט-
 שולדיגע קרימינאל און פאר צדדים, הן
 און די ווערן און פארן די שטענדיג
 און פאר דערפארן פרייען די קעס
 אין טרויער פאר גענוץ צדדים, פער-
 טעטע וך, אז ה' נ. סאקלעט און
 געזעהן פון דער טרויערענאמער מיט-
 גענו ווער אויסגעזעט, ער האט דעם
 פראקטקער שוין אנגעשטעלט, דער
 פראקטקער האט וך געטעלט געפאר-
 געטעלט און האט געטעלט געפאר-

עלן און האט געזען דעם ערשטער נאך
געקלויבט, און יודישע געלערנטע
אויסגערופן, פאם האט זיך געזען גוט
געצויגען צו די שטעטער זון און באקן
און (ירושלים געהרג'ט געזארגען דורך
שטעטער—אין דעם ערשטקל גרעס
ער אן דעם ציונים און דעם געזען
אונזם ארום דן עלע אנטשטעטען פון
אונזערע ענגלישע שטער. דער רשמי-
אויסשטעט, דער קארטאגאנעם אין דעם
ציוניםשטעטען. נאכעם דעם, האט
תלמיד פון דעם גרעסטער האט זיך

עם האבען זיך געקענט די
קאזיעס, די קינדער, זינלעך האבען
אונז 2 חרשים פארברענגט אויף דער

וְהַיְדֵּשׁ לָהֶם אֶת עוֹלָם הַזֶּה מִכֵּן דֵּן
 לְמַקְצֵצִים וְעֵצָה שֶׁיִּהְיֶה דִּין הָאֵדֶן צָדִיק
 הַחֶקֶק אִין דִּין שְׁלֵמָה.
 דו קוֹדֶרֶד נִסְמָן יִךְ חוֹדֶרֶד צִים
 לְעִרְנֵן. צו בִּלְרוֹנִי, אִין זִם וְאֵלֶּן קַע-
 יֵן וְזֵן מַעֲשֵׂן אִין מַעֲשֵׂמֶהן דִּים
 לְעִבְדָּן אִין וְזֵן בְּעִירְמִישְׁנֵן.
 מִשׁ נֶהֱמָה קְבוּנִסְעֵרְהֶם קוֹדֶרֶד־לֶךְ
 יֵן דִּין שְׁלֵמָה וְזֵן, קֶמֶס דִּים נִמְשׁ
 אִין אֲחֵרְעֵץ אִין נֶהֱמָה אִין דִּין הַעֲלָם
 זֵם שֶׁן הַנֶּסֶם מַעֲרֵד רַבֵּן אִין נֶמְסֵן

אל בעסער מערען.
איזט א פאר ערשטער צו די
לעהרער
אויבערזעצט ס'זאג איך די לעהרער,
וועלכע לערנען טיפ די יודישע קי-
נדע, אויף אפן יודישע לעהרער זאגט
א געשולדיגטע אהריות פערין צוקומ-
ענען דור, האט איהר העט איהם ער-
נאמען. אהריות איהר זענען די געסע-
נע פאטערס פון די קינדער, העלכע
איהר ערצוהט.

דערמאלט און דאס הענטלעך דור
 למדער ווער נישט קען געקעמערט,
 און היינט נישט מער עס און שולדען
 געבן, אפשר וועלן די בעדינגונגען
 און העלפער פאר לעבן שולדען, הא-
 רים דאס לעבן און א שטארקער
 לעהרער און דערפאר פארט דארט
 אונדז נאך פאר לעבן אפ, אז דער
 ווייניגערער דור וועל נישט הערען
 אונזערעס פון און די דאזיגע, נע-
 ווייניגער און ווען גענומען פאנגען
 אונזער יורען.
 נאך בענדערס דארטען דאס נע-
 עקען די לעהרער פון די פאשעכע-
 ע שולען, דארט האט די לעהרער ווע-

הי"מ! און געארען דערשרעקן
א קלוגנאקט דער רב מופ'ן נאון ר'
אליהו העלען קומען צו איהם - עסען
צומעס, במלך האבען ויך מענטשן פון
דעם דערהאוסט און הי"מ! שווערערס
שמועל און פיל נעמען מיט מענטשן
האט האבען געוועלט זעהען אים זעל-
פענע נאך.

דער רב און אהעק צו ר' אליהוין
און זון איהם פערלעגנטט אז ער וועל
מיט איהם מ'טונען צום שטערער צען
זון דעם צומעס האט ער אליהו האט
טרייט נעמאכט, פרי צו הייזן אורער
רב און גערעכט.

ר' אליהו האט נישט מסרב נעמען
אויס וועט איהר, מרא דאתרא, און
זיך איהר פסקנ'ט אזוי מוז ווען, און פל-
דע די גרעסטע באנום פון חילנא זע-
נען זייער צום שרעמען שגמירער עסען
זימעס.

דאס שטובעל איז געווען פול מיט-
שען, און דער רב האט געזאגט צו
מלכה:

ג'ט ארצן דאס צימער און אוך מיט
ר' אליהו'ן העלען עסען.

מלכה האט שוין געהאט צוועגערט
 א פסח'דיגען שעהעם מעלער, וואס זי
 האט ארויסגענומען פון יום-טוב'דיגען
 געזעס, פאר די חשב'ליכע געזעס, און
 זי האט אריינגעבראכט דעם מעלער
 מיט'ן צימקס צום מיטל, האט עס האט
 געזען א גוטע זאך.

ביום מוש ונען נעוועסן דער רב
מוס ר' אליהו'ן. שפער חן מלכה און
צונעקסען צום מוש און פלוצום אום-
נעשאלען אהער פון דו מעשענע לעב-
טער און דאס חל'פ'נע לוכט שון

מלע האָם זענען געקען אין שטוב
זענען זעהר דערשראקען געווארען אין
דער רב האט געקאנט צום גאון:
אויך בויג דעם קאפ פאר דער, פון
הימל האט מען אויסגעזונען און דו

ביום ג' ערענעם...

א. ווילער.

(רש"טות.)

**ב' ה'תש"ז און אדרעין-פאר-
קאדלונג, גייענדיג צו נחירן-בלויטונג און
שיין-קנאלען אין דאס נאטורליכע ביימער-
האט פאר Franciszka Józefa א וויכטיגער
לעצער שווער-גאנג, און אנשטרענגונג.**

מלאכה מון ש געמוסן ד. מ. מעלכער
האט עס געסחזן צולעב... טאָער צו-
האָס רעדער רכילות, און נב און
נאָר איבער אַ פּאָסט, האָס און פּאָראַק-
טערומפּאָר און האָט מלש און דער
אויסגאנג צום.

שמענדריקעס.

חו לאנג נאך דעם מען ביי אונז
 מאלדעמען און ווך העלען פארשטעלען
 פאר אומשטעם געוואלט אונסעלונג-
 מען.
 איך האב איר איבערגעגעבן אסך
 מאלדעמען פארשטעלען און אונזער
 שטייב געוואלט אונסעלונגען, דאס
 מאכט ויך לעבעליך מיט ווער מאל-
 פערען, תחת דיל איך נאך אונסער-
 זאם מאכט איר א געלעבט פאסט
 דאס איז ווער פארשטעלען אסך.

ב' דער הונדער פאמיליע ח—און
 פאמיליען נעמען א וואונדער, עס
 איז ב' זי פאמיליע א דערשטער-
 נע פאמיליע, האט האט פאמיליען
 א פאמיליע פאמיליע ב' דן אלע, העל-
 כה האבן זי נעקענט.

[illegible]

די פֿרענט אין בעקאנטע, העלפֿע
האבען געהאט אומגלעכע, האבען
וועלכעסערגענערליך הענגן דעם נישט
געזונטעם, אין דאָך די קליינע פֿערנע
העט מען עס נישט געזעהן אין דער
יורדער צעטונג, און דער תירוץ:
שמעגרונקעס, אין א יורדע צעטונג,
און א חילול מען העט זיך דאָך נישט
מאכט טאָען, אין א חילוש צעטונג

וּרְדִישֵׁעַ פֿראַגען.

I.

II

100

56

1

22

三

ב' דער נעלענדיגסטער האלט נאכט
 נעשטערט אויסערקומט צו משה, אז
 דער יודישער סאגער - קלוב, אפמאכט
 זאל אויך צושטעלן צו דער פערזענליכער
 נאנט העט זיך דער יודישער סאגער
 און מענטשען, א נעוונדער און

מפאָרט-פּערצן מוט דער, מאַרט.
די דאָנער דאָסונג בעפערקונג האָט
געפונען אַ באַקאנטע ביי דער מאַרט-
פּערצונג אין עס ווען פּערצונג
ווערען, העלפּע האָבן ווי געפונען
אונזער אַ יאהר ציט, ביי ענדלעך נאך

70 בושטעוונדע פערמאנענט אריבער
אטאליקע ווערן. העלבע האוינען דערמ
צום 100 יאָהר. דאָס בית-עולם און
דעם 70 יאָהר. אויך פערמאנענט וועט
וואָרטן, העלבע האָט א פערמאנענצקייט.
זיי בעהאָלטן ווערן בעת דער מלחמה
און ווערן געקענד פֿאַרגעקומען קעגן-
ען. און דאָ מיר - האָט און דער
וואָרטן געקענדען געקענדען און פֿול-
קומענע און עס האָט געקענדען, און דאָ

היה מנסה בעקבותיו זה נחשם און
הנפחם מההרץ אויף דער געהן קע-
נען זי נחשם.
אונזערע נח-אויסגעזעהלעך ראשע-
ער צו דער געטק ספולדעלעציע גע-
הענען זיך אויך און דער וועגער לענג.

biuro czynna codziennie od godz. 9-ej do 12-ej w poł.

שם ארבע

הי ש דונקד מון העלען פון האם פרום שטיער שטעלער.

אור אבן גמטריה, זו משקלם.
כזה הענין נזכר ונחשב עליו

שמשך

מקדח נ'שט, אדוקטאמירען די פארשטאקעס פון
 הי ט דונקל און העלען טאג האט
 ארומע שטיינער שטאלער.

חזן די קעמפאטען האמען טו ווער
 געהווינהט ויך צוגעפיהרען קיין האר-
 שא, כדי אָנצונעמען ווער מענטשליכע
 פענסעס (עב די אַנצונעם בעזעקסטי-
 נונג און די לעצטע צעט) האט מען
 זי געשלידען, אז די קעסע צעהלט
 מער גיט.
 הי ט דוקא און העלען מען האט

Złoty medal na Wystawie w Katowicach 1927
Zastępca: I. Lewkowicz, Czestochowa, Narutowicza 15

שמונת מים'ן נאלקטן מין דער עזרת-